

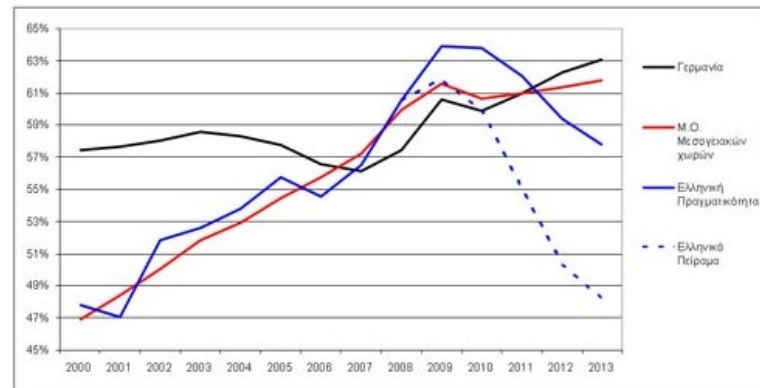
Το Κόστος Εργασίας: Επικαιροποίηση

Δημοσίευση: 28 Σεπ 2012, 16:31

Το Μοναδιαίο Κόστος Εργασίας εκφράζει το κόστος εργασίας που απαιτείται για την παραγωγή μίας νομισματικής μονάδας (€1) ΑΕΠ και υπολογίζεται ως λόγος δύο παραγόντων: Τον αριθμητή του κλάσματος αποτελεί το μέσο εργασιακό κόστος (συνολική αμοιβή εργασίας προς τον αριθμό εργαζομένων), ενώ τον παρονομαστή αποτελεί το παραγόμενο προϊόν ανά απασχολούμενο (εργαζόμενοι με σχέση εξαρτημένης εργασίας ή αυτοαπασχολούμενοι).

Σε προηγούμενο δημοσίευμα στις 19 Ιανουρίου 2012 με τίτλο «Το Κόστος Εργασίας και η Ανάπτυξη», είχαμε υπολογίσει το ονομαστικό μοναδιαίο κόστος εργασίας της Γερμανικής και της Ελληνικής οικονομίας, καθώς και το μέσο όρο των τριών Μεσογειακών χωρών της ΕΕ (Ιταλία, Ισπανία και Πορτογαλία), όπως παρουσιάζονται στις συνεχείς γραμμές στο Διάγραμμα 1. Τα δεδομένα που παρουσιάζονται προέρχονται από στοιχεία της AMECO και της Eurostat.

Διάγραμμα 1. Υπολογισμός Μοναδιαίου Κόστους Εργασίας (19/1/2012)

Από το διάγραμμα είχαμε παρατηρήσει ότι το μοναδιαίο κόστος εργασίας στην Ελλάδα και στις Μεσογειακές χώρες της ΕΕ παρέμεινε έως και το 2007 περίπου χαμηλότερο του αντίστοιχου Γερμανικού. Μετά το 2007 και μέχρι το 2011, η ταχύτερη ενίσχυση του μοναδιαίου κόστους εργασίας στην Ελλάδα και τις Μεσογειακές χώρες σηματοδότησε την επικαλούμενη απώλεια ανταγωνιστικότητας σε σχέση με τη Γερμανία.

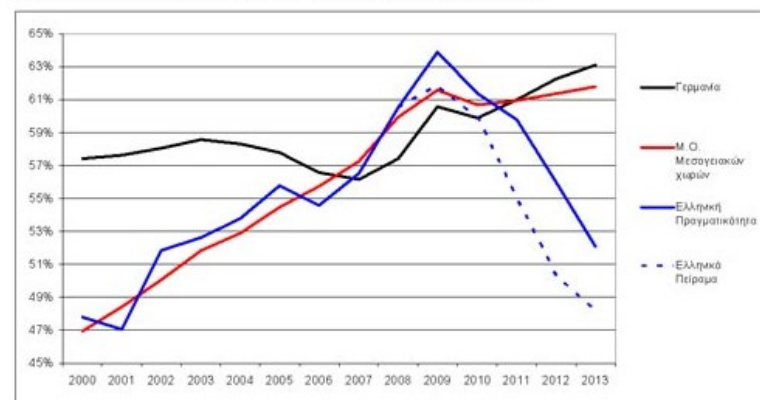
Επιπρόσθετα στο Διάγραμμα 1 είχε παρουσιαστεί ένα πείραμα (Ελληνικό Πείραμα στο διάγραμμα). Υποθέσαμε, κρατώντας όλα τα άλλα δεδομένα σταθερά, ότι στην Ελλάδα το 2009 είχαμε 0% ανάπτυξη αντί του πραγματικού -3,2%. Το 2010 είχαμε -0,5% αντί του πραγματικού -3,5% και το 2011 -0,5% αντί του πραγματικού -6,5%. Το 2012 βάλουμε +0,5% αντί του προβλεπόμενου -7% και το 2013 +1% έναντι -4% του προβλεπόμενου. Δηλαδή υποθέσαμε ότι την περίοδο 2009-2013 είχαμε μία ελαφρά ύφεση αντί της καταστροφής που συνέβη.

Αποτέλεσμα του πειράματος ήταν η Ελλάδα να γίνεται περισσότερο ανταγωνιστική από τη Γερμανία (!) έπειτα από τη σημαντική αύξηση του παραγόμενου προϊόντος της. Η βελτίωση δηλαδή στην ανταγωνιστικότητα θα προερχόταν από την πλευρά της μεγέθυνσης και όχι από την πλευρά της μείωσης του κόστους εργασίας. Το κυριότερο συμπέρασμα εδώ είναι ότι η ανάπτυξη σε σύγκριση με τη λιτότητα βελτιώνει πολύ πιο αποτελεσματικά την ανταγωνιστικότητα.

Ας δούμε όμως πώς εξελίχθηκε η πραγματικότητα.

Σύμφωνα με την Τράπεζα της Ελλάδος για τα έτη 2010-2013 προκύπτει η κατάσταση που περιγράφεται στο Διάγραμμα 2.

Διάγραμμα 2. Μοναδιαίο Κόστος Εργασίας (25/9/2012)

Παρατηρούμε ότι η Ελληνική πραγματικότητα όπως διαμορφώνεται με τις νέες συνθήκες, πλησιάζει πολύ την κατάσταση του Ελληνικού Πειράματος που παρουσιάστηκε παραπάνω. Το ΜΚΕ της Ελλάδος προσεγγίζει τα επίπεδα του 2002. Όμως οι νέες συνθήκες που διαμορφώνονται από τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, δημιουργούνται όχι από την πλευρά της μεγέθυνσης (όχι επειδή αυξήθηκε το παραγόμενο προϊόν που λειτούργησε αντίστροφα), αλλά αποκλειστικά λόγω της μείωσης του κόστους εργασίας. Τα σχόλια δικά σας.

Π.Ε. Πετράκης
Καθηγητής ΕΚΠΑ
με τη συνεργασία του Π. Κωστή

Καθ. Παναγιώτης Ε. Πετράκης